

Pauluse Kiri

Eesti Evangeelse Luterliku Kiriku Tartu Pauluse koguduse kuukiri.

Aili Nahksepp

Anu Seppa

Kirik tunnustab

Konsistooriumi otsuse alusel saab EELK aukirja Aili Nahksepp ning peapiiskopi otsuse alusel tänukirja Anu Seppa.

2. aprillil otsustas Konsistoorium anda EELK aukirja 42 inimesele, sh **Aili Nahkseppale**, kes on Tartu Pauluse koguduse administraator.

Aastatel 2006 – 2015 korraldas Aili Nahksepp meie koguduses kasutatud riide jagamist, aastatel 2008 – 2012 ja 2016 – 2017 oli ta koguduse nõukogu liige. Lisaks sellele on ta

laulnud koguduse naiskooris ning alates 2015. aastat töötab ta kirikus administraatorina, olles abiks mitmesugustel üritustel, peamiselt kontserditel ja koolijumalateenistustel.

10. aprillil otsustas peapiiskop anda EELK tänukirja 50 inimesele, sh **Anu Seppale**, kes on Tartu Pauluse koguduse pühapäevakooli õpetaja olnud alates 2009. aastast. Lisaks on ta koguduse naiskoori laulja ning alates 2017. aastast ka nõukogu liige.

Tunnustused Tartu Pauluse kogudusega seotud isikutele:

EELK Teeneteristi III järgu orden:

2013 Priit Humal ja Tiina Luhamets

2016 Elo Söld

EELK aukiri:

2013 Merce Antons, Merle Aruoja, Anna Humal, Taimi Kosso, Heli Panksepp, Juta Pöld, Olev Pöld, Alli Selliov ja Merike Uudam

2014 Aino Varul

2016 Riivo Klaas, Katrin Luhamets ja Jaan Vahter.

2017 Nelli Vassila

2018 Liive Koppel

2019 Aili Nahksepp

EELK tänukiri:

2016 Katrin Aller, Hele Angerjäär, Aita Karo, Kaidu Kontkar, Kersti Lamp, Ants Martin, Maike Otsing, Stella-Mary Pahmar, Aino-Liisa Petolai, Angela Ploomi, Sven Sander, Killu Teras ja Rein Toomla

2018 Peeter Laarin, Kalle Kepler, Fred Raju ja Maksim Tubin

2019 Anu Seppa

Aasta kirikumuusik:

2017 Anna Humal.

Naiskoor Tõrvas

28. aprillil külastas meie koguduse naiskoor Helme kogudust.

Kontsert-jumalateenistusel Tõrva kirik-kammersaalis teenis naiskoor kaasa kaheksa lauluga. Koorijuhi Tiina Luhametsa sõnul võtsid Helme kogudus ja õpetaja Arvo Lasting neid soojalt vastu. Käesoleval aastal on Helme ja Tartu Pauluse vastastikku eestpalvekogudused.

Samal pühapäeval laulsid Pauluse kirikus Tallinna Kaarli kontsertkoor ja kammerkoor Canorus Piret Aidulo ja Pärtel Toompere juhatusel. Orelil saatis neid Toomas Trass.

Hõbe- ja kuldleer

8. septembril peame taas hõbe- ja kuldleeripüha. Osavõtjail palume suve jooksul endast märku anda.

50 aastat tagasi (1969) õnnistati Tartu Pauluse koguduses 7 leerilast: Aare Arna, Kaja Mets, Hermann Laak, Koidula Huik, Epp Kuzina, Eve Lõivukene ja Jaak Lõivukene.

25 aastat tagasi (1994) õnnistati Tartu Pauluse koguduses 138 leerilast.

Kes ei mäleta, millal ta leeris käis, saab seda koguduse kantseleist järgi küsida. Laulik ütleb: „*Too Jumalale ohvriks tänu ja tasu Kõigekõrgemale oma töötused!*” (Ps 50,14)

Rohkem kirikuid!

Kanal 2 telesaade „Kuuurija” külastas Tartu Pauluse kirikut.

Saate tegijate tähelepanu köitis fakt, et Eestis ainsana on siin ristitud Iraani päritolu moslemipere. Samuti tunti huvi selle vastu, kuidas Jumal palvele vastab ja inimese elu muudab. Lisaks tutvustati Youtube'i ülekandeid, mis tehakse jumalateenistustest.

Küsimusele, kas Eestisse tuleks ehitada mošee, vastas koguduse õpetaja, Kristjan Luhamets, et tema ehitaks siia rohkem kirikuid.

Saade läks eetrisse 15. aprillil, kuid on järelvaadatav internetis.

Andreas ja Katariina: Jumalal

2017. aastal abiellunud Andreas ja Katariina Rehi õpivad koos arstiteadust. Pingelistest õpingutest ja haiglatööst hoolimata kohtab neid sageli pühapäevasel jumalateenistusel. Luterliku jumalateenistuse juures hindavad nad kindlat korda ja konkreetset sõnumit, mis lisab igapäeva usuellu pühadust ja aitab kristlasena kasvada.

Andreas, sinu vanaisa oli paljudele eestlastele tuntud Ants Paju. Millisena teda meenutad?

Tema elu moto oli, et inimesed peaksid julgema unistada suurelt ja ei piiraks end oma mõtetes ära. Ma arvan, et see on põhiline, millega ta on mind mõjutanud. Vanaisal oli kogu aeg midagi teoksil. Avaliku tuntusega kaasnes muidugi ka negatiivne külg – palju aega tuli veeta väljaspool perekonda. Kõige rohkem tundis temast puudust vanaema, eriti siis, kui vanaisa töötas Riigikogus ja oli president Lennart Meri nõunik. Sellegi poolest meenutame teda pereringis kui väga osavat kõnemeest ja sooja südamega inimest, kellega oli alati huvitav vestelda ükskõik mis teemal.

Tänapäeval eelistatakse abiellumisele sageli niisama koos elamist. Teie otsustasite teisiti.

KATARIINA: Minu jaoks kristlasena ei olnudki teist varianti. Jumal on tahtnud, et mees ja naine abielluksid. Kuna armastus on otsus, siis abielu on justkui selle otsuse ainuõige kinnitus ja mitte ükski teine lubadus ei saa seda asendada. Võin ju oma südames mõelda, et tahan sellele inimesele pühenduda, ent abielludes ütleme selle lubaduse välja. Laulatusel me kinnitame seda Jumalale ja teistele inimestele. Abielu ei ole ju lihtsalt mingi paber, vaid eriline liit, mille Jumal on loonud – ja mida me täielikult ehk ei mõistagi.

ANDREAS: Juba meie suhte alguses tuli jutuks, et niisama kooselamist me ei poolda. Tundus loogiline, et kui tahame koos olla, siis liigume abiellumise poole. Mulle tõi abiellumine kaasa selle, et mul puudub igasugune kõhklus, armukadedus või hirm, et ma ei ole Katariina jaoks piisavalt hea või äkki ta käib vahepeal kellegi teisega ja ma pean ennast talle tõestama. Minu meelest lisab abielu suhtesse kõvasti turvatunnet ja meelerahu.

Kuidas jõudsite kristliku usu ja koguduse juurde?

KATARIINA: Minu perekond usklik ei ole ja mul pole ka teisi lähedasi, kes oleksid olnud kristlased. Olin täpselt see inimene, kellel on kõige vähem lootust kristlaseks saada. Mõtisklesin küll eksistentsiaalsete teemade üle, kuid jõudsin tookord ilma Jumalata täiesti valedel järeldustel.

Minu pöördumine sai alguse sellest, kui üks mu sõbranna võttis endalt elu. Tol hetkel mõistsin, et kui minu elu kindlus seisneb lähedastes, siis on see halb koht, kuhu panna oma lootus, sest see on nii ebakindel. Leinasin tol

hetkel nii oma sõbrannat kui ka kõiki teisi lähedasi. Mulle tundus nagu oleksin ka nemad peaaegu kaotanud. See oli üks raskemaid aegu minu elus, mingit kindlat pinda polnud jalge all. Siis üks teine sõbranna, usklik, palvetas minu eest, üritas mind kirikusse tuua ja rääkis palju Jumalast. Tema mõjul palvetasin ka ise ükskord. Pärast seda oli mul nii halb olla, lausa vastik ja paha. Aga miskipärast, Jumala tahtel, ma jätkasin, liikusin Tema poole ja võtsin Ta vastu. Mäletan, et kui hakkasin kirikus käima, siis esimestel kuudel oli mul ka kirikus väga raske. Ma ei tea, miks ma tegin tol korral neid valikuid. Kuigi öeldakse, et meil on vaba valik, siis mina tunnen, et tol korral juhtis neid valikuid siiski Jumal. Mul on hea meel, et see oli Jumala kätel kantud ja hoitud juhtimine. Sõbranna kaudu jõudsin Pauluse kirikusse, kusagil mujal ma polegi olnud. Praegu oleme siin õnnelikud ja rahul.

ANDREAS: Olgugi, et minu vanemate poolt oli kristlik pinnas olemas, ei pidanud ma end siiski kristlaseks. Käisin küll mitu aastat

on palju anda, kui vaid paluksime

pühapäevakoolis, aga siis mingil hetkel muutus see teema mulle ebaoluliseks. Tagantjärele tundub naljakas, et õhtuti magama minnes ma ikkagi lugesin Meie Isa palve, kuigi samas ei pidanud end kristlaseks. Katariinaga esimest korda õhtust sööma minnes ütles ta, et on ristitud. Mina vastasin, et ahah, väga tore, ma olen ka! Siis ütles Katariina, et ta käib igal pühapäeval Pauluse kirikus ja küsis, kas tahaksin ka tulla. Et tule ja vaata – ja kui sulle ei meeldi, siis sa ei pea rohkem tulema. Mäletan, et kogu see liturgia kaasaulumine tundus minu jaoks ebameeldiv. Ent juba järgmisel pühapäeval mõtlesin, et lähme jälle kirikusse! Ja sealt edasi sai jumalateenistusel käimine mulle järjest harjumuspärasemaks. Mõni kuu hiljem käisin ka leeris. Julgen öelda, et Katariina oli see, kelle kaudu Jumal leidis tee minu südamesse.

Kas arstiteaduskonnas tulevad mõnikord jutuks ka religiooni-teemad?

KATARIINA: Seda tuleb kindlasti ette. Oleme rääkinud sellest, et kuna maailm on avatud, siis tuleb ka Eestisse väga erineva taustaga inimesi. Erinevatel religioonidel on erinevad kombad ja arst peab seda arvestama. Nii pole näiteks moslemitel lubatud, et naist vaatab vastuvõtul läbi meesarst. Eelistatakse ikkagi samast soost arsti. Samuti tulevad jutuks jehoovatunnistajad.

ANDREAS: Jah, nendest on palju juttu, peamiselt vereülekandest keeldumise tõttu. Eesti praeguses õigussüsteemis jääb arst süüdi, kui ta jätab otsustamisõiguse vanematele ja nende laps sureb, kuna ei saanud vereülekannet. Vanemate huvid ei tohi kahjustada lapse tervist. Kristlusest aga pole teaduskonnas kahjuks palju juttu. Tõsi, mõnikord elu lõpu teemadega seoses mainitakse, et meil on

võimalik kutsuda haiglasse preester, kui patsient seda soovib.

Kindlasti olete vähemalt omavahel arutanud eutanaasia küsimust. Kas poolt või vastu?

KATARIINA: Mina usun, et me ei tohiks ise otsustada surma üle, see ei ole meie kätte antud. Jumal kutsub meid, kui selleks on õige aeg. Minu jaoks sisuliselt pole vahet eutanaasia ja enesetapu vahel, kuigi mingi korralduslik vahe võib ju olla. Samas ma mõistan, miks inimesed, kes pole usklikud, võiksid seda soovida.

ANDREAS: Jagan seda arvamust. Olen seda meelt, nagu meediaski on läbi käinud, et enne kui hakame eutanaasiast rääkima, peame viima surija eest hoolitsemise niivõrd kõrgele tasemele kui see inimlikult on võimalik. Muidu on nii, et lõikame eutanaasiaga lihtsalt jupi vahelt ära, kuigi inimesel oleks veel nii palju minna. Eestis panustatakse paraku palju raha intensiivravisse, aga hooldekodudes või õendushooldus-osakondades napib personali, ruumid jäta- vad sageli soovida ja mõnikord ka töötajate suhtumine jätab soovida. Võibolla kui inimesed näevad, et nende lähedasel oli äraminek toetavas ja hoolivas keskkonnas, siis ei teki ka hirmu, et mis minul saab, kui ma ise enam ei jõua. Mulle tundub, et kardetakse jääda abitusse seisu ja et keegi ei tegele enam sinuga.

Millised võimalused on arstil rääkida patsiendiga Jumalast?

KATARIINA: See on raske küsimus. Arstieetika kursustel öeldakse pigem, et oot-oot, ärge nüüd usust rääkige, sest inimene on haiguse ajal ju haavatav ja sina üritad teda kuhugi pöörata! Samas kristlasena vaatame asja teise nurga alt, et haavatavale inimesele just ongi vaja Jumalat, kes teda aitaks. Oleme rääkinud kristlas-

test arstidega, kel on rohkem kogemusi ja nad ütlevad, et tuleb ikka ette olukordi, kus saab usust rääkida. Seda ei saa küll teha igapäevaselt – et kui kellelgi jalg valutab, siis kohe küsid: kas sa kirikusse oled mõelnud minna?

ANDREAS: Üks USA kristlasest neurokirurg kirjutab oma raamatus, kuidas tal tekkis vajadus oma patsientidega enne operatsiooni palvetada. Alguses oli tal seda väga raske teha, tekkisid igasugused kahtlused, kuid enamasti olid patsiendid sellega nõus ja väga õnnelikud, et niisugune võimalus üldse välja pakuti. Kirurg märkas, et suures ärevuses ja hirmus patsiendid said kõvasti hingerahu juurde ja olid operatsiooniks paremini ette valmistatud. Minu meelest on see väga lahe mõte ja eeskuju, mille poole ise püüelda.

Mida tahaksite lugejatele veel öelda?

KATARIINA: Kui asjad muutuvad väga segaseks ja keeruliseks, siis peaks tagasi pöörduma selle juurde, et kristlus põhimõtteliselt on väga lihtne. Kasvõi näiteks armastuse käsk: armasta Jumalat ja oma ligimest nagu iseennast! Tulla tagasi selle põhilise juurde ja küsida endalt, kas minu elu vastab sellele?

ANDREAS: Mina julgustaksin palvetama isegi kõige väiksemate ning pealtnäha ebaoluliste asjade eest, teisalt aga olema tänulik kõige eest. See muudab iseenda nägemust asjadest. Jumal tahab, et paluksime Tema käest. Tal on meile nii palju anda, kui me vaid paluksime!

Mis on teie lemmikkirjakoht?

KATARIINA: Minu lemmik on psalm 23, eriti esimene salm.

ANDREAS: Ka minu lemmik on psalm 23, täpsemini neljas salm.

Küsimusi esitas Marek Roots

Jumalateenistused

12. mai kell 10 emadepäev.
kell 12 laste ja perede
jumalateenistus

19. mai kell 10 leeripüha.

26. mai kell 10.

20. mai kell 10 Taevaminemispüha.

2. juuni kell 10.

9. juuni kell 10 Nelipüha.

10. juuni kell 10 II nelipüha.

Ülekanded jumalateenistusest on
Pereraadios ja Youtube keskkonnas.

Kirikus on avatud kaks **mängutuba**, kus on võimalik jumalateenistust jälgida ekraani ja kõlarite abil. Altarist vasakul seina ääres on uks ja teisel korrusel tuba kõige pisematele, kes on mängutoas koos vanemaga. Peegelpildis paremal on tuba, kus täiskasvanu jutustab lugu vastava pühapäeva teemal ning eakohasel moel osaletakse jumalateenistusel.

Surnuaiapäha on 16. juunil kell 12.

Pühapäevakool

Lõppeva hooaja viimased tunnid on laupäeval, 11. mail kell 11.00:

2–4 aastased (Kirsika Berit Reino)

5–6 aastased (Aino-Liisa Petolai)

I–II kl (Pirjo Roots ja Annely Tubin)

III–V klass (Anu Seppa)

VI–VIII klass (Katrin Luhamets
ja Angela Ploomi)

Emadepäeval, 12. mail kell 12.00 on kirikus laste ja perede jumalateenistus, kus lapsed saavad ka tunnistuse.

Lastelaager on 31. mail – 2. juunil Pilstveres.

Noorteõhtud

Reedeti kell 19 kiriku noortetoas, kui ei ole märgitud teisiti. Lähem info: Robert Bunder, tel 59110105.

10. mai, mänguõhtu.

17. mai, teemaõhtu

24. mai, teemaõhtu

31. mai, noorteteenistus krüptis.

7. juuni, hooaja lõpetamine.

Kiriku noortepäevad

Kiriku noortepäevad ehk kristlik noortefestival „JäPe” on 11.–14. juulil Pilstveres, teemaks „Peidetud aare” (Mt 13,44-46). <https://jape.ee/>

Koguduse elu nädala sees

Piiblitunnid 8. ja 15. mail kell 17.

Taizé palvused neljapäeviti 17.30.

Piibliringid:

P. 05. mai kell 11.30 (Juta)

E. 06. mai kell 17.00 (Liive)

T. 07. mai kell 17 (Merike)

R. 10. mai kell 18.00 (Aino)

E. 13. mai kell 17.00 (Liive)

P. 19. mai väljasõit (Juta)

E. 20. mai kell 17.00 (Liive)

T. 21. mai kell 17 (Merike)

R. 24. mai kell 18.00 (Aino)

E. 27. mai kell 17.00 (Liive)

E. 03. juuni kell 17.00 (Liive)

Kantselei, kirik ja kolumbaarium on avatud E-R 10-17, L 10-14, P 9-10, telefon 7 420 258.

Liikmeannetusi (soovitav 1% sissetulekust) saab teha ülekandega (a/a EE282200221005105336, saaja: EELK Tartu Pauluse kogudus) või kantseleis.

Raamatupood on avatud E-R 10-18, L 10-14 ja P 11.30-12.00.

Supikööök E-R 11-13 ja L 10-12:30.

Suvine leerikool

Suvine leerikool algab, 4. juunil kell 18. Tunnid teisipäeviti ja neljapäeviti kell 18.00 – 19.30. Leeriõnnistamine on 30. juunil 2019. a. kell 10.

Kirikute öö

Reede, 24. mail õhtul on taas paljude kirikute, sh Tartu Pauluse kiriku uksed avatud kõigile huvilistele. Seekordne juhtumõte on valitud Jesaja raamatust (Js 30,29): „Siis te laulate otsekui püha pühitsemise ööl”

<https://kirikuteöö.ee/>

No Longer Music

Teisipäeva, 28. mai õhtul on Tartus Kūuni ja Uueturu tänava ristmikul oodata evangeelset noortekontserti. Misjoniorganisatsiooni *Steiger* abiga astub vabaõhulavale rahvusvahelise koosseisiga bänd *No Longer Music*. Kontsert on tasuta. Esialgse kava kohaselt algab kaks tundi kestev programm kell 19:30.

Väljasõit Valmierasse

Laupäeval, 15. juunil on kõik huvilised oodatud koguduse väljasõidule. Küllastame vennastekoguduse ajaloo- ja seotud paiku Valmieras ja tutvume Burtneki kogudusega. Giid ja sõit on 10 eurot inimese kohta, lõunapausiks teeme peatuse soodsas söögikohas. Väljume Pauluse kiriku juurest kell 9, tagasi jõuame kell 19. Osavõtjate registreerimine on kantseleis alanud.

Roberti Rootsi-reis

Suurel Nädalal küllastas usuteaduse üliõpilane ja Tartu Pauluse koguduse liige Robert Bunder Göteborgi linna Rootsimaal ning tutvus sealse usu- ja kirikueluga.

Kuigi Rootsi luterlik kirik ei ole pea 20 aastat enam riigikiriku staatuses, on jätkuvalt 59% rahvastikust kiriku liikmed ja tasuvad ka liikmemaksu.

Kuna Rootsi kirik on majanduslikult kindlustatud, on kogudustes palju palgalisi töötajaid. Näiteks kuus vaimulikku ühes koguduses on täiesti tavaline. Kirikutes on palju tegevust: palju kontserte ja muid üritusi. Säilinud on pühapäevakool ja laulukoorid. Ka organiste on palju. Kahjuks napib pühapäeval kirikulisi. Kirikuhooned on küll suured ja võimsad, palju on rahvusromantilist arhitektuuri, aga palvelisi võib sõrmedel üle lugeda. Erinevalt Soomest ei ole Rootsis ka tugevaid ärastusliikumisi. Kirikukogu saadikute seas on kõige arvukamalt esindatud sotsiaaldemokraadid. Täna võib vaimulik keelduda samasoolise paari laulamisest, kuid sel juhul on kirik kohustatud leidma teise, kes talituse läbi viib. Kuna konservatiivsete vaadetega vaimulikud saavad Rootsis töötada piiratud tingimustes, on kirikus hirmuõhkkond, kõigest ei saa avalikult rääkida.

Oma rõõmuks leidis Robert üles ka usklikud inimesed, kes muredele vaatamata ei taha kirikut maha jätta. Meelsasti koonduvad nad teatud kogudustesse. Göteborgis on koguni kolm sellist, sh Pauluse kogudus olevat pühapäeviti suurima kirikuliste arvuga kogudus Rootsis.

„Peaksime palvetama nende pärast,” võtab Robert oma reisimuljed kokku.